

ni tako ostre zime. Seve, to so le ideje in mnenja, ki jih bo potreba preudariti in premisli ti od vseh strani.

Za čas, dokler nima učiteljstvo svojega lastnega sanatorija, svetuje pisec, da bi se vse obolelo in oslabelo učiteljstvo posluževalo kopališča po Knajpovem načinu v Dolini pri Trstu, in sicer iz teh vzrokov:

1.) Vas Dolina je pod hribom in iz vasi se vidi na krasni zaliv Jadranskega morja, zaradi česar je v Dolini gorski in morski zrak;

2.) V Dolini se je ustanovilo kopališko društvo, ki ima svoje lastno kopališče in svojega zdravnika. Prvi redni občni zbor bo prve dni meseca marca t. l., a v ustanovnem odboru sta dva učitelja in gotovo bo zastopano učiteljstvo tudi v stalnem odboru.

3.) Dolina in bližnje vasi tvorijo takoj imenovani Breg, ki tvori ves skupaj krasen panorama. Tu vidiš hribe, ravnino in odpira se ti pogled na morje, ki je oddaljeno komaj pol ure hoda.

4.) Zima in mraz obstojita tu le v tem, če v zimskem času piha kateri dan burja, a če te ni, je skoraj vso zimo 8–10°C topote, tako da se lahko reče: mraza tukaj ni. Sneg, če se pokaže kdaj, se ne obdrži skoraj nikdar nad 24 ur. To zimo ga še nismo videli.

5.) Ako bi se oglašalo več učiteljstva za zdravljenje v Dolini, bi kopališko društvo gotovo napravilo za učiteljstvo ugodnejše cene nego za druge.

6.) Vse podjetje je v narodnih rokah in vsa oklica je slovenska. Dlinska županija je že od nekdaj prvoroditeljka za slovenske in slovanske pravice v Istri. V nji je 5 ljudskih šol z 9 učiteljskimi osebami, ki niso nad pol ure hoda oddaljene druga od druge, saj bi dober hodec lahko prišel iz Doline v pet četrt ure v Boljunc, Boršt, Riemanje in zopet nazaj v Dolino.

7.) Ker ima kraj tako milo podnebje, roditi tukaj razno sadje od najrnejših črešenj do poznih zimskih oškuržev. Tudi je tukaj vino-rodni kraj in zato prav primeren za takozvan grozno kuro, saj zorijo nekatere vrste grozdja tu že v avgustu in potem ne manjka do pozne jeseni grozdja, ki delajo iz njega vino, imenovan brežanka.

To je navelo pisca teh vrst, da se predrzne svetovati učiteljstvu, ki išče zdravja in okrepla po raznih zdraviliščih, naj se obrne v Dolino. Kopališče je čisto novo in se odpre prvič 15. marca t. l. Kasneje napravi društvo tudi morsko kopališče ob morju. Kdor želi na tančnejših informacij, naj se obrne na „Kopališko društvo“, a učiteljstvu rado ustreže tudi „Slovensko učiteljsko društvo za koprski okraj“, ki ima svoj sedež v Dolini.

Sramota!

Ni še dolgo od tega, kar je prišla na okr. šol. svet v..... tako spisana prošnja za nadučiteljsko službo, da se nam zdi vredno objaviti vsaj sklep.

Ferner legt der erfurchtsvollst Unterzeichneter an den Stufen des hohen Landesschulrates das feierliche Versprechen ab, daß es seine heiligste Aufgabe, sowie eine Ehrenpflicht sein werde sich in eiserner Konsequenz durch rastlose unermüdliche Arbeit, Bienenfleiß sowie tadelloses Verhalten der hohen Gnade sowie

cialnih sil in zakonitost njih učinkovanja, ter je kot taka bistveni del pozitivne filozofije. Nadalje razredjuje socialne fenomene, označi činitelje socialnega razvoja ter konstatuje naravno zakonitost v obliku socioške zakonitosti v socialnem življenju. V svojem raziskovanju temelji na celoskupnem človeškem znanju zaradi pripoznanih dejstev in dogmanih načel. Glavna opora ji je objektivna zgodovina, očiščena vseh tendencioznih poročil iz tega ali onega ozira. Kot edino pravi zadnji namen zgodovine postulira sama sebe.

Temelj sociologiji pa vendar ostanejo prirodoznanstvene vede, pred vsem biologija, antropologija, etnografija, kulturna zgodovina, psihologija in statistika. Tudi geologija in geografija služita kot pomožne vede.

Socialni odnosi niso izolirane, poedine prikazni v prirodi kakor ena rastlina ali električna, v življenju konfesija, ampak so človeško življenje obsebi. Socialni odnosi so vse to, zaradi česar se porajamo, kar nas razlikuje, kar nas nagibljemo k učinkovanju, kar nas uničuje, v socialnem življenju žanjejo človeštvo

des geschenken Vertrauens würdig zu erweisen.

Klerikaleci so pač v vsakem stanu brez sramu.

Zastopnikom učiteljstva pa naročamo, naj porabijo ves svoj vpliv, da tak prošnjik ne pride v poštev, naj si bo Peter ali Pavel.

Značajen mož kaj takega ne stori. Kdor pa tako klečplazi, ni vreden da je učitelj. Dela nam sramoto!

Košček k poizkusu rešitve našega social. vprašanja.

Slovensko učiteljstvo ima lepo organizacijo, ki je nanjo lahko ponosno. Ker mu poklicani krogi niso hoteli preskrbeti primerne, za življenje potrebne plače, si je osnovalo v svrhu samopomoči tudi „Učit. konvikt“, „Vdovsko društvo“ in druge zavode in društva. Govorilo se je tudi o menjavanju otrok mestnih in kmetiških učiteljev.

Danes hočemo omeniti še nekaj, s čimer bi se dalo nekoliko pomagati učiteljstvu potom samopomoči in kolegialnosti.

Znano je, da so največji siromaki učitelji z rodomi. Učitelj je dolzan svojemu stanu, da otroke izšola. To pa stane silno denarja, in marsikateri tovariši mora stradati v polnem pomenu besede, če ima otroke po šolah. A da bi bili vsaj potem preskrbljeni! Pri sinovih se to doseže, a težje je pri hčerah. Vse ne morejo biti učiteljice in poštne upraviteljice, druge službe se pa jako težko dobre in so tudi nestalne.

Glavni smoter vsake ženske je, da se omozi. Ona, ki tega ne dožene, ni nikdar srečna. Poznamo kako omikane ženske v dobrih službah, a vsaka, ki je samica, je videti nezadovoljna. Ženska je kakor trta; le takrat raste bujno, če se ovija in naslanja na moža.

Noben oče se ne more oddahniti, dokler ni svoje hčere dobro omožil, šele potem si je svest, da je preskrbljena.

Kot z drugimi, prav tako je z tudi z učiteljskimi hčerami.

Mnogo učiteljskih hčera se omoži z omikanimi in imovitimi ljudmi, a še več jih obsedi, predvsem zato, ker nimajo denarja. Prav redko se tudi sliši, da bi se katera omožila z učiteljem. In vendar ni nobena tako primerna za učiteljevo soprogo. Kako težko se uživi preprosta deklica v učiteljsko življenje, kako redke so med njimi, ki si pridobe popolno umevanje svojega moža, in marsikaj se jim zdi neumljivo, po čemer stremi njen soprog in kar je njegov ideal! A tudi meščanka se težko privadi življenja na kmetih brez primerne ženske družbe, brez gledišča in mestnih zabav. Koliko je med nami nesrečnih zakonov, zlasti ker učiteljeva soproga ne more najti prave meje med imenitnostjo našega poklica in stanuter med našimi plačami.

Učiteljeva hči pa je dovolj omikana, da more umevati učiteljske ideale, a tudi vajena, prilagoditi kulturne in družabne potrebe učiteljskim plačam, ker je ves čas živila v tem ozračju.

Vsek mladi tovariš naj bi torej, ko si misli izbirati družico, pogledal najprej po hčerah svojih kolegov, če bi bila katera primerna za njegovo soprogo.

Dobil bo omikano ženo, ki poзна učiteljske težnje.

in posameznik posledice svojega dejanja in nehanja.

Sociologija širi spoznavanje, da vlada povsod, torej tudi v socialnem življenju, stroga zakonitost, in sicer pred vsem vzročnost in razvoj ali evolucijo. Človeško družbo nam odpira kot podvrženo prirodnji zakonitosti z vrohovnim principom kavzatitev, ter je tako moralna dospeti na stališče, da pripoznava enoten princip vseh prikaznih in da zaradi postulira raznjava filozofsko naziranje. Preko razvalin razrušenega dualizma stopa vedno vplivnejše in zmaganosno na plan, gotovim smotrom nasproti.

Umetno bo seveda, da sociologiška veda kot sinteza empiriških dejstev vseh znanosti ne more in ne sme biti kompleten, za vedno dovršen, okostenel stabilen sistem, kakor jih je bilo dosedaj v vseh panogah brez števila, ampak da se razvija vzporedno s splošnim razvojem.

Ona pipoznavata, da ni ničesar v prirodi — niti priroda sama — stalnega, ampak da

In če mu ne bo prinesla velike dote, mu bo pa prinesla hvaležno in zvesto srce.

Vzel pa bo obenem tudi težko skrb z rame njenega očeta in rešil košček našega socialnega vprašanja.

Prijazna beseda v ptujski okraj.

Vurberg, 19. januarja 1908.

Večinoma so učitelji in učiteljice tukajšnjega okraja vpisani v našem društvu kot udje, a nekaj jih ni. Precejšnje število jih je, ki so samo javili svoj pristop, a pri tem je ostalo, dalje se niso pobrigali za društvo, niti da bi se bili udeleževali zborovanj, niti da bi plačevali članarino. Društvo mora plačevati za „Zavez“ , „Zvez“ oziroma „Lehrerbund“, tudi za knjižnico prispevati, a kako naj to stori, ako ne izpoljujejo člani svojih dolžnosti? V minulem letu so bila zborovanja še precej dobro obiskovana, a bila bi še lahko bolje, ako bi ne bilo pri nekaterih tovariših in tovaricah toliko brezbržnosti. Znano nam je sicer vsem, da vožnja ali sploh pot v Ptuj stane denar, za katerega nam gre sploh tesno, a če se zmore denar za hojo v mesto v drugih zadevah, bi se zmogel menda tudi v društvenih. Videti pa je tudi društvenike ob dnevnih zborovanjih v mestu, ki pa k zborovanju ne pridejo. Tovariši z bornimi 70 do 80 K mesecne plače prihajajo marljivo, a marsikateri ki je v gmotnem na boljšem, ki ima tudi zvezo z železnicami, pa izostaja.

Večinoma so pri zborovanjih vedno isti tovariši in tovarišice, ki se ne ustrašijo potnih stroškov, a ravno ti pa trpijo tembolj, ker se pobira za razne prispevke zmeraj pri njih. A vsa čast jim, saj kažejo s tem svojo stanovska zavednost!

V zadnjem letu se ni udeležilo 17 članov nobenega zborovanja, nekaj jih je, ki že niso bili dveleti med nami. Takega siromaštva pa vendar ni med nami, da bi posameznik ne mogel toliko žrtvovati, da bi ne mogel priti enkrat v letu, oziroma v dveh letih k zborovanju! Tistem vpisanim članom, ki se ne udeležujejo zborovanj in tudi ne plačujejo članarine, je svetovati, naj prijavijo svoj izstop, da ne bo treba odbor postopati po § 27. društvenih pravil. Lepše bi bilo gotovo, da bi se nam dejavnstveno pridružili, kakor pa da bi bilo čitati v „Učit. Tov.“, da je moral odbor po društvenih pravilih te in te tovarišice izbrisati iz društva.

V društvu lahko sodeluje vsak učitelj in vsaka učiteljica, bodisi tega ali onega političkega mišljenja, zakaj društvo se ne peča in se tudi po pravilih ne sme pečati s politiko. Namen našega društva je: a) pospeševanje koristi narodne (ljudske) šole in njenih učiteljev vobče in onih ptujskega okraja posebe; b) vzajemno vsestransko pedagoško in didaktično izobraževanje učiteljstva v korist narodne (ljudske) šole in odgoje mladine, s posebnim ozirom na one ptujskega okraja (§ 1. društvenih pravil).

Osebnosti pustimo v stran, gre za stvar. Pokažimo občinstvu solidarnost! V slogi je moč! Pridružite se tudi, ki še niste bili med nami, dela je dovolj! Med drugim bo letos gotovo važno za vse sotrudnike pogovarjanje, oziroma poročanje o temah za uradno konfe-

je le vedno nastajanje in minevanje, ter da je stalna, nenastala, nemlinjiva, edino le resnica, ki jo je treba vedno bolj pojmovati.

Vrhutega nam podaja na podlagi dosedanjih spoznavanj zanimive vpogledne v bodočnost, n. pr. smer političkega razvoja v prihodnje, posebno pa nam stvarno pojasnjuje sedanj položaj. Socializem, ki ga oznanjujejo sociologi, je drugega kalibra nego ga propagirajo „krščanski“ socialisti, vendar tudi drug v bistvu kakor socialni demokratizem. Znanstveno dokazuje potrebo in naraven postanek nacionalizma kakor patriotizma. Objektivno pojasnjuje slabe posledice teženj stranke, ki ne delujejo v smislu splošnega blagra (Gemeinnutz).

Enostavno in lahko umljivo razлага sociološka veda kulturo, civilizacijo, nacionalizem individualizem in socializem kot socialne procese; narod, narodnost, državo, pravo kot socialne produkte.

Državne znanosti so ravno dosedaj občutljivo pogrešale znanstveno dovršene razpredelne pojmove „država in pravo“.

rencu, s katerim se olajša posameznikom izdelovanje dotičnih elaboratov. Več glav več misli. Da bi bile te besede v prid društvu, to iz sreca želi njegov najstarejši član.

Ziherr.

Pisarna.

LIX.

Vprašanje: V mojem službenem kraju je vikar, ki poučuje verouk. Če hoče vodstvo uradno poslati kak dopis katehetu, ali naj se naslov na imenete katehetu ali na duhovni urad, v tem slučaju na vikarijski urad?

K.

Odgovor: To je pač vseeno, zakaj uradna pisma se lahko pošiljajo uradom ali pa posameznim osebam. Ako pošljete uradno pismo po pošti v isti kraj, kjer stanujete Vi, pa niso pošte dolžne, da ga dostavijo.

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Učiteljski krožek Št. Vid pri Ljubljani je imel svoj III. sestanek 16. t. m. pri „Slepem Janezu“. Vkljub precej občutnemu mrazu se je zbralo lepo število učiteljev in tudi nekaj učiteljskih prijateljev. Rekla se je marsikater resna, a tudi zabavni ni manjkalo. Ti „krožki“ se bodo tako udomačili, da jih ne bomo nikdar več opustili, ker so nam v razvedrilo in pa v neprisiljen razgovor o važnih stanovskih vprašanjih. Vivant sequentes!

Štajersko.

Smarsko-rogaško učiteljsko društvo ima svoj občni zbor dne 2. februarja t. l. ob 1. uri popoldne v Smarji pri Jelšah. Dnevi red: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Poročilo tajnika in blagajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Referat: Na delo med ljudstvo. 6. Volitev odseka za izvenšolsko delovanje. 7. Slučajnosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi vladuno

o d b r.

Gornjegradsko učiteljsko društvo zboruje v četrtek, dne 6. svinca 1908., točno ob 11. uri v Gornjem gradu po sledenjem vzporedu:

1. Nagovor predsednikov.

2. Zapisnik. Dopisi in razgovor o njih.

3. Volitev člena upravnega odbora „Zvez“ slov. štaj. učiteljev in učiteljev.

4. Raznotrosti.

5. Predavanje: Pogled v eksperimentalo pedagoško in didaktično izobraževanje učiteljstva v korist narodne (ljudske) šole in odgoje mladine, s posebnim ozirom na one ptujskega okraja (§ 1. društvenih pravil).

Pri današnjem zborovanju je pristopila društvo gdje: Jurij Matilda, u. ž. r. d. v Narpljah. Kot gost je bil navzoč g. iur. Kostanjevec. Na predlog tov. Kavklerja se izvolita pregledovalcem računov tov. Kajnik in Jerše ter poročata pri prihodnjem zborovanju o stanju blagajnice.

Predsednikom je bil za tekoče leto zopet soglasno izvoljen tov. Fr. Žiherr od Vurberka. Ostali odbor se je konstituiral za leto 1908. tako: podpredsednik — Anton Peseck iz Narplja, tajnika — Angela Milčinski iz Haidina in Janko Lešnik od Vurberka, blag